

Pril Ooievaarsgeluk

Vrolijk klepperend met hun snavels zijn de zijn de ooievaars neergestreken op hun nest. Een bijzonder gedrag kenmerkend voor ooievaars.

Als er een ooievaar terugkomt op het nest is de begroeting zeer uitbundig, alsof ze elkaar in jaren niet gezien hebben. Zo mooi hoe die grote volgens elkaar zo enthousiast verwelkomen met snavel geklepper.

Een ooievaar kan geen stemgeluid maken, dus niet roepen of zingen alleen de jonge vogels kunnen wat geluid voortbrengen.

Het begroetingsritueel wordt vooral ook gebruikt om de band tussen de twee ooievaars te verstevigen. Ooievaars zijn heel trouwe partners die in principe elkaar hun leven lang trouw blijven. Het kleppen wordt al begonnen als er een partner naar het nest komt vliegen. Op het nest wordt het begroetingsritueel daarna verder uitgebreid met prachtige bewegingen. En ten slotte komen ze heel dicht bij elkaar met hun snavels om elkaar hun genegenheid te tonen. Heel mooi om te zien hoe teder die grote vogels met elkaar omgaan. Ze kunnen ook erg fel zijn als er een indringer bij komt. Dan worden de snavels echt als wapens gebruikt waarbij ze elkaar ook behoorlijk kunnen verwonden.

Groeiende maatschappelijke kloof in Breda

Vernietigend rapport Rekenkamer: wijk- en woonbeleid gemeente mislukt. Toename segregatie in Breda: arme wijken steeds armer, rijke wijken steeds rijker. Wijkraad stuurt stadsbestuur brandbrief en neemt initiatief tot gesprekken met bewoners.

Onlangs heeft de gemeentelijke Rekenkamer rapport uitgebracht over de toenemende segregatie in Breda. Kort samengevat: In wijken met veel sociale woningbouw zoals Hoge Vucht is een toename te zien van maatschappelijke en sociale problemen, terwijl het in welvarende wijken steeds beter gaat. In toenemende mate verliezen hierdoor bewoners in kwetsbare wijken het vertrouwen in de overheid. **Lees over rapport Rekenkamer verder op pagina 10.**

Naar aanleiding van dit rapport heeft het college van B en W een reactie gestuurd naar de Rekenkamer waarin zij voor de toename van de segregatie verwijzen naar het rijksbeleid. Ook geeft het college aan dat met het programma Verbeter Breda een antwoord wordt gegeven op deze toenemende segregatie. De wijkraad vindt dat het college niet alleen naar de Rijksoverheid moet wijzen maar ook de hand in eigen boezem moet steken. Zij roept het college op om kritisch te kijken naar eigen beleid en te werken aan het herstel van het vertrouwen van de bewoners. De wijkraad neemt initiatief voor gesprekken met bewoners. **Lees over oproep wijkraad verder op pagina 6.**

Anderen regelen het hier wel....

Of gaan we meedoen?

U denkt misschien ook: anderen regelen het hier wel voor mij, voor ons. Soms is dat waar. Maar gebeurt er dan ook wat u belangrijk vindt? Zou u dat niet liever ook zelf mee bepalen? Zou het kunnen dat de wijk er anders bij komt te liggen, wanneer bewoners zelf ook hun wijkzaken gaan regelen?

De wijkraad Breda-Noord zet zich in om samen met wijkbewoners van Hoge Vucht de 'verbeter-agenda' op te stellen. Daar wilt u toch bij zijn! U heeft vast ook ideeën of wensen, of denkt u - en dat is toch echt een vergissing: "Dat kan ik niet, ik ben niet slim genoeg". Of: "Gaan ze weer praten, maar naar ons wordt toch niet geluisterd." Tuurlijk wordt er geluisterd, wanneer u, wijkbewoners, de handen ineen slaan en er echt werk van maken.

19 mei beginnen we met Verbeter Hoge Vucht. Kom erbij, meld u aan bij wijkavontuurhoge vucht@gmail.com.

Bernard de Wildestraat: Wat bouwen?

Wat voor woningen willen buurtbewoners liefst zien op de voormalige buurttuin aan de Bernard de Wildestraat?

Op **28 april** in de avond houdt de wijkraad Breda-Noord een (digitale) bijeenkomst over deze vraag. Meedenken, meepraten? Ei kwijt spelen? Er zijn al aardig wat aanmeldingen binnen. Doet u ook mee? Meld u aan via: wijkavontuurhoge vucht@gmail.com. U krijgt dan bijtijds een linkje om aan te sluiten.

Email: wijkraadbredanoord.obn@gmail.com

Bankrelatie: NL61INGB0008460523

Secretariaat

/Postadres: Ad Marijnissen Brusselstraat 362
4826NM Breda.

KvK: V40282808

Telefoon: 06-27260000 -/- 076-5877255

Bestuursleden Wijkraad Breda Noord;

Voorzitter: Leo van den Berg

Secretaris: Ad Marijnissen

Penningmeester: Tonnie Colen

Bestuurslid: Randall Josefa

De wijkraad Breda-Noord (OBN) is op zoek naar enthousiaste mensen

Het bestuur van de Wijkraad Breda-Noord(OBN) is op zoek naar gemotiveerde personen die goed in teamverband kunnen werken. Bent u die persoon en wilt u zich in dienst stellen van de wijken in de Hoge Vucht, neem dan contact op met het bestuur, zie boven!

Wij zullen u hartelijk ontvangen met een lekker bakje koffie

Afhaalpunten Koers:

**Hoge Vucht: Cigo winkelcentrum Hoge Vucht,
Vuchterhage,
huize Raffy, Innovatief Hoge Vucht, De
Wegwijzer, Pluspunt**

Colofon

Ingezonden stukken voor het volgende nummer dienen uiterlijk de 16e van de maand te worden aangeleverd per email :

wijkavontuurhoge vucht@gmail.com

Correspondenten:

Ad Marijnissen, Leo van den Berg,

Redactie :

Raymond van Beek, Ad Marijnissen, Leo van den Berg

Eindredactie :

Ad Marijnissen, Leo van den Berg, Tonnie Colen

Redactietelefoon :

06-23514355

Redactie e-mail :

wijkavontuurhoge vucht@gmail.com

Advertentie verkoop :

Wijkavontuur Hoge Vucht

Vormgeving & Druk :

Jeroen Aerts

DKZET offset rotatie

Klachten bezorging :

Tijdens kantooruren, tel. 0627260000

Wijkkrant Koers is een uitgave van Wijkavontuur Hoge Vucht

OPROEP VERENIGINGSMARKT

Winkelcentrum Hoge Vucht

Op **zaterdag 18 september** organiseert winkelcentrum Hoge Vucht een verenigingsmarkt waarbij alle verenigingen en stichtingen uit Breda (met name de wijk Moerwijk) zich kunnen opgeven.

De Verenigingenmarkt is een onderdeel van het 50 jarig feestprogramma!!Wilt uw vereniging zich presenteren op deze Verenigingsdag dan kunt u zich opgeven via het inschrijfformulier dat vanaf de website www.winkelcentrumhoge vucht.nl te downloaden is.

U kunt ook bij Schoenmakerij Ollie's in winkelcentrum Hoge Vucht uw inschrijfformulier ophalen. Er zijn geen kosten aan verbonden aangezien de winkeliersvereniging voor elke deelnemer een kraam beschikbaar stelt. Tevens is er een podium waar demonstraties gegeven kunnen worden. Dus pak uw kans en schrijf u in. Een prima manier om bijvoorbeeld meer leden of vrijwilligers te werven gedurende deze dag voor uw vereniging.

Wij zullen deze Verenigingenmarkt volop communiceren met onze klanten o.a. via de Jubileumkrant 50 jaar Hoge Vucht.Geef u snel op zodat we ook de namen van onze deelnemers bekend kunnen maken in onze Jubileumkrant.

AANLEVERSPECIFICATIES

Artikelen voor Koers graag aanleveren in de volgende bestandstypes:

Tekst:	in een Wordbestand
Foto's:	in een JPEG-bestand
Advertenties:	in een pdf bestand

Tekst en foto's in aparte bestanden aanleveren, dus geen foto's in de tekst plaatsen.

Als er ondertekeningen bij foto's gewenst zijn, dan deze graag op een bestand aanleveren.

De redactie aanvaardt geen aansprakelijkheid voor de inhoud van aangeleverde artikelen. Daarom graag de naam van de schrijver of instantie die voor de inhoud verantwoordelijk is toevoegen..

De deadline van de aangeleverde artikelen is de 16e van de maand. De volgende Koers komt uit in mei 2021

Wijkavontuur:

[www.](http://www.wijkavontuurhoge vucht.nl)

wijkavontuurhoge vucht.nl

Bewonersplatform:

[www. hogevuchtonline.nl](http://www.hogevuchtonline.nl)

Column

Het maatschappelijk oordeel

De hele discussie over de slavernij en de Gouden Eeuw maakt duidelijk dat wij tegenwoordig anders kijken naar ons verleden. Waar ooit de nadruk lag op de waardering voor pioniers- en handelsgeest van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden is er nu meer oog voor de donkere kanten hiervan. Het maatschappelijk oordeel over gebeurtenissen en personen is dan ook sterk aan tijd gebonden. Dit maakt het aanbieden van excuses voor gebeurtenissen uit het verleden ook zo'n heikele zaak: wat vandaag als verwerpelijk wordt beschouwd, was in het verleden misschien de normaalste zaak van de wereld.

Hoe snel dit maatschappelijk oordeel kan veranderen heeft premier Rutte onlangs aan den lijve mogen ondervinden: van capabel bestuurder en ideale premier voor de verkiezingen tot leugenaar en persona non grata na de verkiezingen. Nu ben ik bang dat als alle liegende politici hun biezen zouden moeten pakken, de verbouwing van het Binnenhof niet meer nodig zal zijn. "Het creatief omgaan met de waarheid" is toch wel een praktijk die lijkt te kleven aan de politiek.

Rutte is niet de enige die dit overkwam. Van belangrijk influencer naar viruswappie in een split of a second. Dit alles mede dankzij social media en de praatshow-cultuur op onze beeldbuis. Het publiekelijk affakkelen van mensen lijkt soms wel een nieuwe sport geworden. Bij praatprogramma's worden er allerlei zelfbenoemde deskundigen bijgehaald om deze publiekelijke terechtstelling op te luisteren. De "helden" op internet doen de rest, bij voorkeur anoniem.... Overheidsinstanties zijn ook een dankbaar slachtoffer. Als de politie niet optreedt bij een demonstratie wil iedereen weten waarom er zoveel belastinggeld gaat naar zo'n slappe hap. Als de politie wel optreedt en er vallen rake klappen, is de wereld ook te klein. Waarom zo veel geweld en waarom wordt daarbij die volledig onschuldige demonstrant met die bivakmuts en fietsketting zo hardhandig opgepakt?

Ook de aanpak van de coronacrisis is een populair onderwerp, waarbij de overheid het nooit goed doet. Nou moet ik eerlijk zeggen, ze maken er ook wel een zootje van, maar als ze gaan versoepelen zitten en weer medici aan de praattafel met een doemscenario over IC-bedden. Wanneer de lockdown wordt verscherpt of verlengd zitten aan dezelfde tafel deskundigen die wijzen op de desastreuze gevolgen voor de horeca.

Het maatschappelijk oordeel lijkt zo te zijn verworden tot een vluchtig volksgericht. Waar dit toe leidt heeft de geschiedenis ons ook geleerd: van de moord op de broeders De Witt tot de Kristallnacht. Een week voordat hij zelf het publiekelijk schavot op ging, had onze premier nog een mooie wens, waarbij ik me graag aansluit: "Laten we elkaar een beetje heel houden".

Leo van den Berg

13 jaar De Waterdonken: de bewoners aan het woord

Marjan Sins Fotografie

2021 is het jaar waarin de Waterdonken 13 jaar bestaat. Om de wijk en haar bewoners beter te leren kennen, laten we in de komende edities mensen uit de wijk aan het woord en vertellen zij over hun relatie met de Waterdonken. Dit keer het verhaal van bewoner Silvie van Ruth.

Je kunt wel zeggen dat wij, mijn vriend, onze dochter en ik, één van de eerste bewoners zijn van de Waterdonken. Ons huis werd namelijk op 1 juli 2009 opgeleverd. Vier blokken van 12 woningen stonden er en wij wonen in de laatste, dicht tegen de polder. We hoefden nog geen vijf minuten te wennen hier, het voelde gelijk goed. Je woont in de stad, maar toch in de polder, heerlijk met al die prachtige natuur om je heen. We hebben de hele wijk zien bouwen en ontwikkelen en de kinderen hadden er één grote speeltuin! Vliegeren op het lege veld voor de deur, rondjes fietsen zonder dat er één auto langs komt, dat is nu natuurlijk anders, maar nog steeds een hele fijne, rustige wijk.

Dat gaf ook wel eens een probleem. Als eerste bewoners maak je gebruik van een noodstraat met maar een enkele sporadische lantaarnpaal. En als het dan sneeuwt, en dat deed het de eerste twee jaar dat we hier woonden veelvuldig die winters, kwam het regelmatig voor dat je zelf of een ander vast zat. Zonder verlichting is er geen straat te zien, dus we hielpen elkaar dan snel een handje om de auto weer op de weg te krijgen.

Hoe kwamen we hier dan terecht? Wonende op de Haagweg in Breda, waren we eerst eigenlijk op zoek naar een leuk huis in Teteringen, want dat leek ons wel een leuk dorp. Zeker ook omdat we op zoek waren naar een rustige, kindvriendelijke omgeving voor onze dochter van toen drie jaar. Toen kwam het plan van de Waterdonken voorbij en we waren gelijk om. Dat bleek een goede zet!

We hebben gelijk met de bouw van het huis al rekening gehouden met de aanleg van warm water naar de zolderverdieping en hebben we op die verdieping een indeling laten maken van twee kamers en een overloop. Dit hebben we gedaan omdat mijn schoonheidssalon Silvie Instituut voor huidverbetering daar gevestigd is. Elke keer als er huizen opgeleverd werden, ging ik weer een rondje lopen om flyers in de bus te doen. Tegenwoordig gaat dat veel gemakkelijker met de buurtapp, nextdoor, social media en natuurlijk mijn website www.instituutsilvie.nl

Het contact met de burens is erg goed. In de eerste jaren kwamen we elkaar veelvuldig tegen voor de deur, omdat alle kinderen lekker met elkaar buiten speelden. Daar zijn heel wat gezellige avondjes aan voorbij gegaan met een wijntje of een biertje erbij! Een zomerbarbecue, een winterborrel en de eerste jaren stond er met oud en nieuw bij ons blok altijd een partytent en vierden we met het hele blok gezellig oud en nieuw. Inmiddels zijn de

kinderen van ons blok weer wat groter en zien we elders in de wijk dezelfde gezellige bijeenkomsten en de kinderen die samen spelen.

Recentelijk was bijna al het water dichtgevroren en dat trok mensen uit heel Breda en omstreken om hier te komen schaatsen. Omdat het hier zo wijds is opgezet, konden er erg veel mensen plezier hebben van die prachtige wijk waarin wij het voorrecht hebben om te wonen.

Ik zie mezelf in de toekomst hier in deze prachtige wijk nog lang wonen, ik heb hier mijn plek gevonden en ben nog lang niet van plan om elders te gaan wonen. We zeggen vaak tegen elkaar "vakantie in eigen huis", heerlijk met de tuin aan het water met allerlei vogels in en om de tuin.

Woon jij in de Waterdonken en wil jij ook in de Koers? Dat kan, neem contact op via wijkavontuurhogevocht@gmail.com

Puzzel April

Zoek het woord dat uit 1 of meerdere lettergrepen bestaat of is uitgebeeld. Streep de gebruikte lettergrepen door. De overgebleven lettergrepen vormen – achter elkaar gelezen- de oplossing.

el	zee	kk	al	na	bra	ad	ato	er
jak	no	go	me	vre	ga	oo	na	gs
hair	uit	gr	sig	af	ze	re	er	se
aso	oer	ver	spa	em	spo	wijk	el	rs
fa	stok	gst	le	smij	ad	zui		ke
cha	len	die		mo	ns	nst	lin	kr
kle		yu	lijk	ad	om	koe	ge	rt
ma	co	poe	ka	os	ha	tu	ter	do
an	loep	ling	str	bl		ant	tan	den
or	zaal	eb	ca	ur	an	on	aat	nor

1.

Eiergerecht
2.

Gifslang
3.

Verpakking
4.

Meetlat
5.

Dardanellen
6.

Felgeel-Helrood
7.

Badminton
8.

Dienstrooster
9.

Nerf
10.

Long
11.

Bloedgever
12.

Kluitenbreker
13.

Deel van een molecule
14.

Soort kano
15.

Asociaal(afk)
16.

Allerbest
17.

Hevig
18.

Heel nauwkeurig
19.

Chinese munt
20.

Argentijnse dans
21.

Vergaderverslag
22.

Ethiek
23.

Europese buffel
24.

Bakbenodigheid
25.

Frans levenslied
26.

Wolsoort
27.

Roofdier
28.

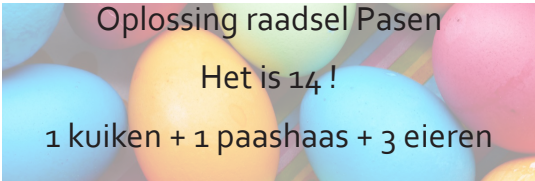
Bronwater
29.

Opbrengst
30.

Getij
31.

Toorts
32.

Obelisk

DIE GOEIE OUWE TIJD

Je zit met je kleinkind lekker te babbelen
als ze vraagt wat voor liedjes zongen jullie
vroeger.
Ik hoefde niet na te denken en noemde er
zo een heel stelletje op, liedjes die je zijn bij
gebleven. Ik ken er nog een over een oude
vrouw dus moest ik haar gaan voorzingen.
Daar liep een oude vrouw op straat,
juttekei, juttekei, juttekei-sasa.
En waar die oude vrouw ook liep:
juttekei, juttekei, juttekei-sasa,
zij vergat haar witte mutsje niet,
juttekei-sasa.
Ik kwam langzaam op dreef en het volgende
liedje diende zich al aan.
Berend Botje ging uit varen
met zijn scheepje naar Zuidlaren;
de weg was recht,
de weg was krom,nooit kwam Berend Botje
weerom!
Ze vroeg mij of ik nog een leuk versje kende,
natuurlijk ken ik dat.
Er was ereis een mannetje,
dat dronk wat uit een kannetje.
Er was ereis een vrouwtje,
dat heette Doezedouwjtje.
Er was ereis een kindje,
dat droeg een zijden lintje;
er was ereis een kleine guit-
en nu is mijn verhaaltje uit.
Zo en nu gaan we lekker slapen het is tijd,
daar ken ik nog een versje van en dan.....
slapen!
Naar bed, naar bed, zei Duimelot;
Eerst nog wat eten, zei likkepot;
Waar zal ik het halen? Vroeg Lange Jan;
Uit groetvaders kastje, zei Ringeling;
Dat zal ik verklappen, zei 't kleine ding.
Zo, en nu lekker gaan slapen, tot morgen.

DE WASBEER

We hebben allemaal de wasbeer in een boom zien zitten.

De wasbeer valt onder het geslacht van de kleine beren en zijn roofdieren. Ze komen voor in grote delen van Amerika en Noord-Europa. De bekendste soort wasbeer is de gewone wasbeer.

Kenmerken van wasberen zijn hun zwarte masker en geringde staart. Ze hebben een kop- romplengte van 60 tot 100 cm en een schouderhoogte van 30 tot 35 cm en een

startlengte van 20 tot 40cm. Ze leven van vissen,

kikkers, insecten, kleine zoogdieren, vruchten en groenten. Ze hebben zich zo goed aangepast aan de mens dat ze vaak etensresten weghalen uit de vuilnisbakken.

Wasberen leven solitair of in kleine familiegroepen. De dieren hebben een activiteit gebied, waarbij de woongebieden van verscheidene dieren overlappen. Mannetjes gedragen zich soms terrein.

Het geslacht bevat 3 soorten:
– **Cozumelwasbeer:**
Deze wasbeer is een roofdier uit de familie der kleine beren. Het is een bedreigde diersoort die alleen op het Mexicaanse eiland Cozumel in de Caribische Zee leeft. De Cozumelwasbeer is een dwergvorm van de verwante gewone wasbeer, die op het vaste land van Mexico leeft. De Cozumelwasbeer weegt slechts 3 tot 4 kg. De grootste vijand of bedreiging voor deze wasbeer is de boa constrictor (slang).
– **Gewone wasbeer:**
De gewone wasbeer of Noord-Amerikaanse wasbeer is een roofdier uit de familie der kleine beren. De gewone wasbeer is de algemeenste wasbeersoort en hij komt in grote getale voor in Noord-Amerika. De soort komt tevens als exoot voor in Europa.
– **Krabben etende wasbeer:**
De krabben etende wasbeer ook welk genoemd krabbenhond is een roofdier uit de familie kleine beren die voorkomt van Costa Rica tot aan de Rio de La Plata in Uruguay en Noord-Argentinië. Ze hebben een lengte van 54 tot 76cm en een staart van 25 tot 38 cm, het gewicht is 2 tot 8 kg. De vacht van de krabben etende wasbeer is kort, dicht en roodbruin

tot donkergrijs van kleur. De buik en de keel zijn lichter van kleur en de poten zijn donkerbruin. De krabben etende wasbeer is echter slanker gebouwd en heeft langere poten, kleinere oren en een kortere en ruige pels. De krabben etende wasbeer eet, kikkers, weekdieren, schaaldieren zoals krabben, garnalen, kreeften, eieren, vruchten en zaden. De krabben etende wasbeer is vooral 's avonds actief. Ze lopen dan langs het water op zoek naar voedsel hetgeen hij/zij pakt met de gevoelige handjes. Ze leven vaak solitair maar soms ook in kleine groepjes van meerdere wijfjes en jonge wasbeertjes. De wasbeer is een bodem bewonend dier, die echter goed is in bomen klimmen. In juli tot augustus na een draagtijd van 60-73 dagen worden 2 tot 6 jongen geboren in een met gras en bladeren beklede boomholte, die na ongeveer 8 maanden zelfstandig worden. Het vrouwtje zorgt alleen voor de jongen.

Robert Schumanschool

Ik ben opgegroeid in de Hoge Vucht, in de wijk Geeren-Noord. Door de jaren heen ben ik nog wel eens naar een andere wijk of stad verhuisd, maar steeds weer keerde ik terug naar mijn oude vertrouwde wijk, waar ik een fijne jeugd had en nu nog steeds erg prettig woon.

Tussen 1974 en 1980 ging ik naar de lagere school. Mijn ouders kozen voor de iets verderop gelegen openbare school in de Wisselaar, de Robert Schumanschool. Later de Samenloop en nu het Noorderlicht in Geeren-Noord. 45 jaar later, in 2019, werd Innovatief Hoge Vucht opgericht door actieve buurtbewoners. Ik hoorde daar

bij. En laat innovatief Hoge Vucht zich nou in het pand van mijn oude

vertrouwde Robert Schumanschool vestigen! Dat voelde enorm als thuiskomen.

Samen met een collega begon ik daar Ruilwinkel Trésor. Een winkel waar mensen met afstand tot de arbeidsmarkt mee kunnen doen door onder anderen de winkel draaiende te houden. Maar ook een plek voor buurtbewoners om hun overvloedige spullen te komen ruilen. Geld speelt hierbij geen rol. De Robert Schumanschool herinner ik me als een hele

er een groot televisietoestel op wieltjes het klaslokaal binnen voor school-tv. Er was een breed aanbod aan schoolsport in die tijd. We gingen met de hele klas te voet naar het zwembad de Wisselslag aan de Petegemstraat voor zwemles.

Ook gingen we te voet naar het gymlokaal in de Kasterleestraat voor gymlessen. Apenkooien was favoriet. En dan niet te vergeten, de sportdag, schoolvoetbaltoernooien en de zwemvierdaagse. Ik deed overal aan mee. Iedere week kwam er de muziekleraar om mijn klasgenoten en mij muzieknoden te leren en we zongen allerlei liedjes. Schoolreisjes naar Zeeland en de eindmusical in groep 6 waren de hoogtepunten van een mooie tijd.

Als ik nu bijna dagelijks het gebouw van Innovatief Hoge Vucht binnen stap en mijn ruilwinkel Tresor zie bloeien en groeien, denk ik nog wel eens terug aan die zeventiger jaren. Meer dan veertig jaar geleden... waar het leren en ontwikkelen begon.

Jeannette Hebinck

El Noor & Alwel

De droom om in Biesdonk een intercultureel gezinshuis te creëren

In Nederland is een tekort aan pleeggezinnen en gezinshuizen die kinderen/jongeren met een andere culturele en geloofsachtergrond opvangen. El Noor is één van de weinige interculturele gezinshuizen in Nederland, die vanuit de eigen islamitische achtergrond kinderen/jongeren begeleidt.

In de wijk Biesdonk is van twee huurwoningen van Alwel één woning gemaakt. Het eindresultaat is een woning met in totaal 12 slaapkamers. Gezinshuis El Noor kan nu aan maximaal 9 kinderen/jongeren een thuis bieden.

Deze praktische oplossing voor een maatschappelijk doel heeft Alwel ingezonden voor de [Brabantse Stijlprijs](#). Dit is een prijs voor bijzondere woonprojecten in Noord-Brabant. In de zomer horen we of we één van de 5 finalisten zijn. Als dat zo is, kun je je stem uitbrengen op El Noor. We houden je natuurlijk op de hoogte!

Samen werken aan
wonen en wijken

[alwel.nl](#)
Twitter Facebook LinkedIn Instagram

fijne school. Ik voelde mij er veilig, werd omringd door vriendjes en vriendinnetjes en had veel plezier. De docenten waren in mijn herinnering geweldig. Ik kon echt kind zijn op die school. We speelden veel buiten, waar we spelletjes speelden zoals knikkeren, hoolahoep, kustikkertje (ieww)touwtje springen en nog veel meer. Handenarbeid en handwerken werden in die tijd gescheiden gegeven. Jongens kregen handenarbeid en timmerden erop los. De meisjes leerden haken en breien, borduren. Onze handwerk juf heette juffrouw van Unnik. Dit veranderden wij in Juf Punnik. 😊

De meeste kinderen uit de buurt kwamen te voet naar school. Alleen de kinderen die verder weg woonden kwamen op de fiets zoals ik. De eerste taallessen bestonden uit de woordjes boom, roos, vis. En af en toe kwam

Aan: College van B&W
Wethouder Haagh
Wethouder De Beer

Geacht college,

Onlangs verscheen het rapport van de Bredase Rekenkamer over segregatie in Breda en de doeltreffendheid van het Bredase beleid om dit tegen te gaan. De conclusies die naar aanleiding van dit gedegen onderzoek door de Rekenkamer worden getrokken zijn inktzwart. In Breda is sprake van een scherpe kloof tussen "arme" en "rijke" wijken en die kloof is de afgelopen jaren alleen maar groter geworden.

In "arme" wijken is een cumulatie te zien van sociale, economische en culturele problemen en ongunstige leef- en woonfactoren, terwijl in "rijke" wijken juist een cumulatie is te zien van welvaart en gunstige leef- en woonfactoren. Duidelijk is dat het in Breda een groot verschil maakt of je wieg of woning staat in een welvarende of in een kwetsbare wijk. In het laatste geval heb je minder kansen in deze samenleving, maar wel een grotere kans op een slechte gezondheid en wordt je in je directe leefomgeving vaker geconfronteerd met overlast en criminaliteit. Deze factoren kunnen leiden tot gevoelens van uitsluiting, tot een gebrek aan vertrouwen in de overheid en instanties en tot een ongewenste parallelle samenleving met illegale activiteiten en ondermijnende criminaliteit, aldus de Rekenkamer.

Door het stadsbestuur is, zoals in veel plaatsen in ons land, geen integraal beleid gevoerd tegen segregatie en, voor zover er beleid is gevoerd om bepaalde negatieve aspecten van deze tweedeling tegen te gaan, is dit beleid onvoldoende succesvol gebleken.

De conclusies van de Rekenkamer kunnen zeker geen verrassing worden genoemd. Wie in een wijk als Hoge Vucht woont hoeft niet ver om zich heen te kijken om dezelfde conclusies te trekken. Verrassend daarentegen was wel de oorverdovende stilte die uitbrak na verschijning van dit rapport. Als stadsbestuur moet je toch het schaamrood op de kaken staan als er een dergelijk rapport verschijnt over jouw stad. Dan heb je toch iets uit te leggen aan een groot deel van je burgers die al jaren niet meedeelt in de welvaart van de stad. Eerlijk gezegd hadden wij, als wijkraad, toch wel een reactie verwacht van het stadsbestuur naar de inwoners van onze wijk en van alle wijken die al jaren in het verkeerde rijtje staan. Uw college heeft daarentegen wel een reactie gestuurd naar de Rekenkamer waarin, kort samengevat, voor de ontstane segregatie wordt verwezen naar Rijksbeleid en waarin wordt aangegeven dat uw college zich bewust is van de groeiende tweedeling en om die reden de aanbevelingen van de Rekenkamer meeneemt in het ontwerp van het programma Verbeter Breda.

Ongetwijfeld zullen aspecten van het Rijksbeleid van invloed zijn geweest op de ontstane segregatie. Het

Brandbrief Wijkraad aan stadsbestuur over tweedeling in Breda (vervolg van pagina 1)

is echter niet het Rijk dat:

De bibliotheek in de Hoge Vucht sloot om met het vrijkomende geld de Nieuwe Veste "op te leuken"; De buurthuizen verzelfstandigde zodat zij commercieel moesten gaan draaien; Verantwoordelijk was voor de slechte communicatie met de wijk en het gebrek aan openheid over de komst van een moskee in de Vlaanderenstraat; Eigenaar is van de onderkomen kleedlokalen van Advendo, terwijl op 300 meter afstand van deze kleedlokalen miljoenen worden geïnvesteerd in een Talentencentrum; Verantwoordelijk is voor de systematiek van de Thematafels die een integrale aanpak in kwetsbare wijken bemoeilijkt en kleinschalige initiatieven uit de wijken zelf geen kans lijkt te geven; Al jarenlang een projecten-carrousel laat draaien en geld rondpompt tussen gemeentelijke afdelingen.

Ook kan de vraag gesteld worden of het stadsbestuur de afgelopen tien jaar niet meer had kunnen en moeten doen aan een evenwichtiger verdeling van sociale woningbouw in Breda en hiertoe een actievere grondpolitiek had moeten voeren. Al jaren wordt door de wijkraad in dit verband gewezen op de cumulatie van problemen in onze wijk die

in belangrijke mate wordt veroorzaakt door het eenzijdige aanbod van sociale woningbouw.

Voorts zijn er de achterliggende jaren ook voldoende mogelijkheden geweest om met jongeren in gesprek te gaan over hun behoeften en kansen in deze maatschappij. Daarbij moet het zeker niet altijd gaan over een kleine groep jongeren, die overlast veroorzaakt en over activiteiten en faciliteiten om deze overlast te beperken. Het overgrote deel van onze jongeren deugt, veroorzaakt geen overlast, maar heeft ook wensen en ideeën, maar kwam, tot op heden, nauwelijks in beeld.

Verder is ook het vastgoedbeleid van de gemeente niet bevorderlijk voor het ontstaan van economische bedrijvigheid in de Hoge Vucht. Zo worden vrijkomende ruimtes in de Hoge Vucht (zoals oude schoolgebouwen) door het stadsbestuur veelal direct verkocht aan projectontwikkelaars en worden deze niet benut voor bewoners-initiatieven en het stimuleren van wijkgerichte economische activiteiten. Innovatief Hoge Vucht (IHV), een door bewoners opgericht wijkbedrijf, moet om die reden huren op de commerciële markt. Het stadsbestuur verlangt bovendien dat, ondanks deze commerciële huur en de gevolgen van de corona-epidemie, dit bewonersinitiatief binnen een jaar een sluitende begroting heeft.

Deze "zakelijke" benadering van kleine initiatieven uit de wijk, waarbij bewoners voor een betrekkelijk geringe subsidie worden geconfronteerd met stevige (administratieve) eisen, draagt niet bij aan het scheppen van een goed klimaat voor initiatieven uit de wijk. Deze kleinschalige initiatieven hebben het sowieso al moeilijk omdat ze moeten "concurreren" met de inzet van grotere professionele partijen uit de welzijnssector. Te veel wordt door het stadsbestuur hierbij vertrouwd op de inzet van professionals en te weinig wordt een beroep gedaan op de verantwoordelijkheid en inzet van bewoners zelf. Dit scheidt, naast een projecten-carrousel, ook een banencarrousel voor de welzijnssector, terwijl aan de andere kant bewoners afhaken of in de consumentenstand gaan staan.

Naast een verwijzing van de negatieve effecten van het Rijksbeleid, zou het uw college sieren als het ook de hand in eigen boezem zou steken voor het ontstaan van deze negatieve effecten. Dit laatste laat daarbij onverlet dat de afgelopen jaren er ook heel veel goed is gegaan in de Hoge Vucht. De wijk beschikt immers over prima onderwijsvoorzieningen, de woningen zijn goed onderhouden en er is hard gewerkt aan het opzetten en verbeteren van het sociaal netwerk. Ten slotte bleek ook de samenwerking ter voorkoming van en bestrijding van overlast rondom de jaarwisseling effectief. De ruime en groene opzet van de wijk, de goede voorzieningen en de relatief betaalbare en goede woningen, worden door veel bewoners in allerlei onderzoeken genoemd als positieve factoren. Veel bewoners wonen dan ook met plezier in de wijk, zijn trots op hun wijk en willen hier niet weg. Dit alles betekent dat we in de Hoge Vucht voor een stevige uitdaging staan om er voor te zorgen dat de wijk en haar bewoners meer aansluiting krijgen met andere wijken en gelijkwaardig meedelen in de welvaart van de stad. Deze uitdaging is zeker kansrijk, gelet op de positieve kanten en potentie van de wijk Hoge Vucht.

Een absolute voorwaarde daarbij is wel het herstel van het vertrouwen van bewoners. Hoe groot de kloof is tussen bewoners van de Hoge Vucht enerzijds en de overheid en instanties anderzijds, blijkt wel uit de stembusuitslagen van de landelijke verkiezingen in deze wijk. Hoewel voorzichtigheid moet worden betracht met de interpretatie van uitslagen van landelijke verkiezingen naar de lokale situatie, durven wij als wijkraad te stellen dat de lage opkomst en het groot aantal stemmen op protestpartijen zoals de PVV, FVD en DENK in onze wijk geen toevallige factoren zijn. De bewoner van deze wijk voelt zich niet vertegenwoordigd en wordt in zijn stemvoorkeur ook niet vertegenwoordigd.

Het programma Verbeter Breda biedt een kans om te werken aan het herstel van dit vertrouwen. Om deze kans te verwezenlijken past bescheidenheid van het stadsbestuur. Niet moet worden gezocht naar mogelijkheden om bewoners meer te betrekken bij gemeentelijk beleid; gezocht moet worden hoe gemeentelijk beleid bewoners kan ondersteunen bij het realiseren van hun wensen voor de wijk.

Stimuleer en ondersteun bewoners bij het opzetten van netwerken en communities! Kom daarbij niet aanzetten met allerlei (administratieve) eisen uit de systeemwereld, maar sluit aan bij de behoefte uit de leefwereld. Dit betekent nadrukkelijk niet dat alles mogelijk moet zijn, of dat bewoners “gepamperd” moeten worden. Zeggenschap en verantwoordelijkheid dienen ook hier hand in hand te gaan, maar accepteer dat het uiteindelijk vaak beter door bewoners zelf kan worden gedaan op hun manier, dan dat het uit de koker van een professionele hulpverlener komt. Accepteer daarbij dat initiatieven van bewoners soms mislukken of tijd vergen en durf, zonder al te ingewikkelde en dwingende voorwaarden vooraf, meerjarige verbintenissen aan te gaan met mensen die ook nog heel wat hebben te leren.

De eerste stap voor Verbeter Breda moet dan ook niet allerlei druk achterkamertjesoverleg zijn tussen gemeentelijke beleidsmakers en professionele instanties over de beleidsdoelen en het verdelen van de

financiële middelen. Dit leidt slechts tot afvink-lijstjes en een rituele dans rondom de geldpot. Ga daarentegen een open dialoog aan met bewoners van de stad over het verbeteren van het leefklimaat en de kansen voor jongeren in kwetsbare wijken, maar ook over meer solidariteit tussen wijken en het gelijkmatiger verdelen van sociale woningbouw in onze stad.

Voor wat betreft de open dialoog heeft de wijkraad besloten om in de Hoge Vucht het initiatief niet langer bij het stadsbestuur te laten en hierin zelf het voortouw te nemen, zowel via de wijkkrant Koers en social media, als door het organiseren van (digitale) ontmoetingen en bijeenkomsten over de wijk. U bent van harte welkom!

De wijkraad Breda Noord (OBN)
namens deze,

L.W.H. van den Berg
Voorzitter

VERENIGD KONINKRIJK IN DIEPE ROUW

Het overlijden van Prins Philip op 99-jarige leeftijd heeft het Verenigd Koninkrijk in diepe rouw gedompeld. De “hertog van Edinburgh heeft zijn hele leven in dienst gesteld van het land”. De Queen heeft met grote droefenis het overlijden van haar dierbare echtgenoot bekend gemaakt. Het bericht was als volgt samengesteld: “Met grote droefenis maakt Hare

Majesteit de koningin het overlijden van haar dierbare echtgenoot bekend, vanochtend ging hij vredig heen in Windsor Castle”.

Philip werd geboren als prins Filippes van Griekenland en Denemarken, zoon van prins Andreas van Griekenland en prinses Alice van Battenberg in de villa Mon Repos op het eiland Korfoe. Hij had vier oudere zusters. Als lid van het Huis Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Glücksburg was hij prins van zowel Griekenland als Denemarken. Drie maanden na zijn geboorte overleed zijn grootvader Lodewijk Aleander van Battenberg, die in 1917 zijn familienaam had gewijzigd in Mountbatten. Alleen zijn zuster Alice had haar achternaam niet laten veranderen, omdat zij in Griekenland woonde en niet in het anti-Duitse Engeland van die tijd. Alice en baby Philip reisden naar Londen voor het bijwonen van de begrafenis. Vader prins Andreas bleef in Griekenland vanwege perikelen in de Grieks-Turkse oorlog. Nadat Philip eerst op een Amerikaanse school in Parijs zat, werd hij in 1928 naar het Verenigd Koninkrijk gestuurd om daar naar school te gaan. Hij verbleef daar bij zijn grootmoeder Victoria Mountbatten op Kensington Palace en zijn oom George Mountbatten op Lynden Manor in Bray. De rest van zijn kindertijd had hij weinig contact met zijn moeder Alice waarbij schizofrenie was vastgesteld. Zij verbleef in een instelling en zijn vader Andreas vestigde zich in Monte Carlo. Met de opkomst van het nazisme vluchtte Kurt Hahn de oprichter van de school, uit Duitsland naar Schotland waar hij de school Gordonstoun stichtte. Na twee trimesters in Salem ging ook Philip naar schotland. In 1937 kwam zijn zwangere zus Cecilia samen met haar man, twee kinderen en schoonmoeder om in een vliegtuigcrash in Oostende. De zestienjarige Philip woonde de begrafenis in Darmstadt bij. Nadat hij afstudeerde ging hij naar Dartmouth om een opleiding te volgen bij de marine.

Tijdens de tweede wereldoorlog diende hij aan de Britse kant, terwijl zijn zwagers Berthold en Christoffel bij het Duitse leger waren. Philip was onder andere betrokken

bij de landing op Kreta. In 1939 bezochten koning George VI en koningin Elisabeth Dartmouth. Tijdens het bezoek vroegen de koningin en Louis Mountbatten aan Philip om de prinsessen Elizabeth en Margret te escorteren. Elizabeth en Philip waren verre verwanten; Philip en Elizabeth zijn beiden nakomelingen van Koningin Victoria. Philip is een achterkleinzoon van haar dochter, prinses Alice, en Elizabeth is een achter-achterkleindochter. Hoewel ze nog pas 13 jaar was, werd ze verliefd op Philip en begon ze brieven naar hem te schrijven. In de zomer van 1946 vroeg Philip aan koning George VI de hand van zijn dochter, die dit verzoek toestond op voorwaarde dat de verlovings pas officieel zou worden in april 1947 als Elizabeth 21 jaar zou zijn. In maart 1947 deed hij afstand van zijn Griekse en Deense titels en werd Brits staatsburger. Hij nam de naam Mountbatten aan, die zijn ooms George en Louis en tante Louise al sinds 1917 droegen. Op 10 juli 1947 werd de verloving bekend gemaakt. Ze trouwden in november van dat jaar en Philip werd een koninklijke Hoogheid, hertog van Edinburgh, graaf van Merioneth en Baron van Greenwich. Het paar trouwde in Westminster Abbey en de BBC zond de ceremonie op de radio wereldwijd uit voor zo’n 200 miljoen luisteraars. Doordat de 2e WO nog maar twee jaar afgelopen was, waren zijn 3 zusters niet welkom op de bruiloft. Na de huwelijksluiting ging het koppel op Clarence House wonen. Met Elisabeth kreeg Philip 4 kinderen. Charles Windsor, prins van Wales (14 november 1948) Anne Mountbatten-Windsor, Princess Royal (15 augustus 1950) Andrew Mountbatten-Windsor, hertog van York (19 februari 1960) Edward Mountbatten-Windsor, graaf van Wessex (10 maart 1964)

Na de huwelijksreis vervolgde Philip zijn loopbaan bij de marine en in 1949 werd hij gestationeerd in Malta. In 1951 werden Elizabeth en hij door het Privy Council aangeduid om naar Canada te reizen om koning George VI te vervangen, die in een steeds slechtere gezondheid verkeerde. Begin 1952 ondernamen ze een officiële tour door de GEMENBEST. Toen de koning op 6 februari 1952 overleed, waren ze op een officiële reis in Kenia. Nu Elizabeth koningin werd kreeg Philip de titel van Prins Gemaal en dook er ook opnieuw een naamskwesie op. Het is gebruikelijk in het Verenigd Koninkrijk om de naam van de man aan te nemen. Na de dood van koningin Victoria was dit ook al gebeurd daar koning Edward VII de naam van zijn vader Saksen-Coburg-Gotha droeg, het latere huis Windsor. In 1960 toen koningin Mary al enkele jaren dood was en de toenmalige premier Churchill geen premier meer was besliste Elizabeth, kort voor de geboorte van de 2e zoon (Andrew) dat enkel de troonpretendent de naam Windsor zou dragen en haar andere kinderen en afstammelingen de naam

Mountbatten Windsor.

Van 1956 tot 1957 reisde Philip de wereld rond, zonder zijn vrouw, op de Britannia en opende in 1956 de Olympische Spelen in Melbourne en bezocht zelfs Antarctica en werd zo de eerste Royal die binnen de Zuidpoolcirkel verbleef. Op 22 februari 1957 kreeg hij ook de titel Britse prins en werd vanaf nu Zijne Koninklijke Hoogheid prins Philip, hertog van Edinburgh. In 1979 kwam zijn oom Louis Mountbatten om het leven door een terreuraanslag van de IRA.

Op 2 augustus 2017 hield Philip zijn laatste reguliere plichtpleging. Op eigen verzoek ging hij met 'pensioen', maar hij sloot niet uit af en toe aanwezig te zijn bij een officiële bijeenkomst. In 2017 waren hij en Elizabeth zeventig jaar getrouwd; het eerste paar uit de koninklijke familie ooit.

Philip overleed in de ochtend van 9 april 2021 op Windsor Castle, 2 maande voordat hij 100 jaar zou worden. Hij was bij zijn overlijden de langstlevende man van het Britse vorstenhuis en de derde langstlevende na prinses Alice Christabel Montagu-Douglas-Scott en zijn schoonmoeder Elizabeth. De dag na zijn overlijden gingen in de meeste Commonwealthlanden op overheidsgebouwen de vlaggen halfstok. Op 10 april 2021 werden in de volgende steden 41 saluutschoten afgevuurd: Londen, Edinburgh, Cardiff, Belfast, de Britse kroonkolonie Gibraltar, de Australische hoofdstad Canberra en op meerdere marineschepen, dit ter nagedachtenis. Philip weigerde een staatsbegrafenis zoals hij had vastgelegd. Vanaf nu moet Koningin Elizabeth haar echtgenoot, raadgever en steun- en toeverlaat missen. Het Britse volk droeg Philip op handen, omdat hij gewoon was en voor iedereen open stond.

Actie zwerfafval Geeren-Zuid

Op 20 maart 2021 om 10.45uu stonden de mensen van de Wijkraad Breda Noord, Stichting Innovatief Hoge Vucht en Trésor gereed om zich naar het park in de Geeren-Zuid te begeven.

De volkswagenbus was geladen met koffie, thee en versnaperingen en de gereedschappen voor de opruimactie. Aangekomen in het park Geeren-Zuid werden we ontvangen door enthousiaste bewoners, medewerkers van Alwel en WonenBredburg. Het enthousiasme was groot om aan de gang te gaan.

Zonder het met elkaar af te spreken gingen duo's alle richtingen uit. Bij de flats van de Calandstraat kwamen enkele bewoners naar buiten om te vragen of wij van de BSW waren. Ze stonden er versteld van dat wij vrijwilligers waren. Na een leuk gesprek over de vervuiling in de buurt Geeren-Zuid hadden we na een kwartier de eerste vuilniszakken vol.

Rond 12.00 uur was het weer verzamelen om gezellig onder het genot van een bakje koffie of thee even te rusten en gezellig een praatje te maken. Daarna was het nog even aanpotten tot 14.00u waarna de vuilniszakken in de volkswagenbus werden geladen. Nog even gezellig babbelen met elkaar en daarna huiswaarts.

Die paar uurtjes vuil ruimen bracht toch nog een 30-tal gevulde vuilniszakken op. Ons doel hadden we bereikt, vuil ruimen, saamhorigheid en voorbeeld geven. Het was al met al een gezellige samen zijn met een doel. De Wijkraad, Innovatief Hoge Vucht, Trésor, Alwel, WonenBredburg en bewoners hebben laten zien goed samen te kunnen te werken.

Scan de QR-code op uw mobiele telefoon om de hele video te bekijken

Energiezuinigere woning

- nieuwe daken
- nieuwe kozijnen en nieuw glas
- mechanische ventilatie
- nieuwe isolatie van de buitenmuren
- 6 of 8 zonnepanelen
- elektrisch koken in plaats van op gas

Even voorstellen!

Dit zijn buurtbeheerder Mohamed en wijkconsulent Richard van Laurentius in Wisselaar.

Het buurtpunt is pas geopend in de wijk. Mohamed en Richard zijn er elke woensdag. Als de vlaggen buiten staan, dan is er iemand. Bewoners kunnen hier handig dichtbij al hun vragen stellen.

Helaas kunnen we vanwege de Coronamaatregelen nog weinig organiseren in de wijk. Zodra dit weer kan, dan hoort u zeker van ons.

Zo komt u met ons in contact

telefoonnummer 076 56 44 644 (algemeen)
wijkconsulenten@laurentiuswonen.nl

Onderhoudsproject in Wisselaar in voorbereiding!

Na 10 opgeknapte woningen in de Harelbekestraat, zijn er nog 52 aan de beurt dit jaar. Bekijk het filmpje op Youtube van de werkzaamheden.

Onze collega's Jacco en Sandra van de afdeling Vastgoed en medewerkers van aannemer Geluk geven op het buurtpunt uitleg aan bewoners over het renovatieproject.

Wetenswaardigheden over Breda

Vroeger was alles anders...

WATERTOREN BELCRUM

Als je de watertoren aan de Speelhuislân in de wijk Belcrum vergelijkt met die aan de Wilhelminasingel dan zie je dat de toren in de Belcrum een stompe toren heeft.

In het jaar 1932 was de gemeenteraad al bezig om plannen te smeden voor de bouw van een 2^e watertoren in Breda. De watertoren aan de Wilhelminasingel had te weinig capaciteit voor de groeiende stad Breda. Het moest een niet te dure toren worden. Soberheid was dus troef omdat men in een crisistijd zat. De plaats van de nieuw te bouwen toren werd, na stemming in de gemeenteraad, de Speelhuislân.

Men begon in 1934 aan de bouw en de toren werd in 1935 in

gebruik genomen. De directeur van de gemeentelijke dienst Openbare Werken, Ir. P.A.H. Hornix, werd verantwoordelijk gesteld voor de vormgeving die moest aansluiten aan de door hem ontworpen nieuwe woonwijk Belcrum. De heer Hornix kreeg de titel "stadsbouwmeester" en vond dat de toren een behoorlijk opvallend bouwwerk moest zijn en voldoen aan het stadsbeeld. Rondom een stevige betonconstructie werd een schil van handgevormde baksteen opgetrokken. Ondanks de vorm van een stompe toren was deze toch modern voor die tijd. Men gebruikte voor de schil roodbruine bakstenen. Om toch nog vorm te kunnen geven aan het stompe silhouet werd de schil versierd met ornamenten. Hierbij werd Zweeds graniet, staal en koper gebruikt. Men vond het nog niet genoeg en daarom werd de beeldhouwer Gerard van Aalst gevraagd om boven de ingang 2 reliëfs van Frans kalksteen te vervaardigen. Het bovenste reliëf was een afbeelding van de engel uit het wapen van Breda. De stijl van het ontwerp van de toren is die van de Amsterdamse school. De praktische functie die het gebouw moest vervullen werd onderstreept met een strakke vormgeving. Het elegante

trappenhuis geeft een eigen sfeer aan het bouwwerk doordat het tegen de ronde toren werd aangebouwd.

Het waterreservoir was ooit de grootste van Nederland met een capaciteit van 565m³. Momenteel valt de toren onder het monumentenregister:

Cultureelerfgoed.nl/monumenten/519041

Technische gegevens:

De hoogte van de toren is 41,80 meter. De diameter (doorsnede) van de ronde toren is 17 meter. Onder het waterreservoir bevindt zich een lekvloer. Rond de lekvloer loopt een uitkijkgalerij (belvedere) met ronde ramen. Deze heeft tijdens de Duitse bezetting van Nederland in de 2^e Wereldoorlog dienst gedaan als uitkijkpost voor de luchtbescherming. De koperen dakbedekking van de lantaarn is in diezelfde periode gesloopt en vervangen door een betonnen dak, dat groen werd geschilderd. De vijver bij de toren doet dienst als overstort. Deze werd door een keermuur van 48 meter begrensd. Voor meer informatie, kijk op Wikipedia.

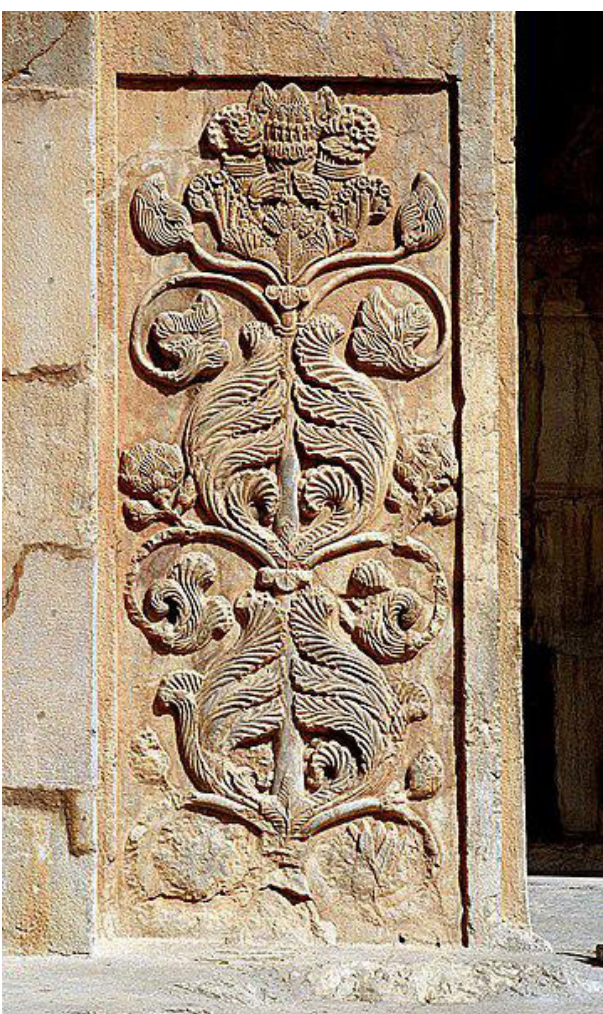
Biesdonk kookt elektrisch

Kookt u elektrisch of wilt u dit gaan doen?

Dan zijn we op zoek naar u. We horen graag uw ervaringen, ideeën en voordelen. Vertel ons waarom andere bewoners dit niet mogen missen.

U kunt €180,- per jaar besparen als u nog op gas kookt

En elektrisch koken is veiliger. Zin om mee te werken aan een aardgasvrije wijk? Mail naar sociaal projectleider Claudia Meurs op c.meurs@alwel.nl of bel haar op 088 255 2000.

Samen werken aan
wonen en wijken

alwel.nl

Rekenkamer: Wijk- en woonbeleid gemeente zijn mislukt

Kwetsbare wijken in Breda raken steeds verder achterop

Door Henk Schol

Tussen wijken in Breda - lees: tussen groepen mensen - groeit een gapende kloof. Deze komt kort gezegd hierop neer: Met de betere wijken van de stad gaat het almaar beter, de inkomens daar nemen (soms fors) toe, de leefbaarheid is dik voor elkaar. De mindere wijken in de gemeente gaan eerder achteruit dan vooruit. Daardoor groeit de 'tweedeling' in de stad tussen de welgestelde delen en de plekken in het Noorden en Westen van de stad waar heel wat mensen wonen die moeite hebben met het leven en met hun dagelijks bestaan. Dit constateert de Bredase Rekenkamer in een dik rapport, gebaseerd op talrijke gegevens en enquêtes onder inwoners. Vier buurten van de wijk Hoge Vucht staan onderaan in de ranglijst die de Rekenkamer opstelde. De Kamer belicht de gescheiden werelden in Breda vanuit verschillende invalshoeken. Die staan in een apart kader bij dit verhaal. Enkele behandelen we hier.

De Rekenkamer - die het beleid van de gemeente kritisch volgt en vooral nagaat wat wel en niet werkt of heeft gewerkt - doet het niet vaak: zó'n kritisch rapport afleveren. Hierin wordt zonder omwegen vastgesteld dat de almaar scherpere tweedeling Breda haar oorzaken niet alleen vindt in rijksbeleid, maar ook de gemeente is aan te wijven. Die heeft onvoldoende op de mensen gerichte benaderingen gehanteerd in het beleid rond zorg, welzijn, wonen en wijken. Zo heeft een enkele jaren gehanteerd beleid onder de naam 'Wijkimpuls' om in zwakkere wijken de 'economische participatie' (lees: meer mensen aan het werk) te bevorderen niets opgeleverd. In Hoge Vucht is het aandeel werkenden zelfs geslonken. Hetzelfde geldt voor (niet gerealiseerde) verbetering van de leefbaarheid. Ook bezuinigingen op budgetten voor zorg en welzijn hebben niet bepaald bijgedragen aan tempering van achteruitgang. Een op veertien inwoners geeft aan zeer moeilijk tot moeilijk rond te komen met het totale netto-inkomen en hun aantal neemt toe.

Niet allemaal zelfredzaam... Veel mensen in de zwakkere wijken zijn niet of matig in staat

'zichzelf te redden' of hebben geen netwerk dat ze eventjes kunnen inzetten. 'Den Haag' heeft enkele jaren terug bejaardenoord gesloten en de 'participatiesamenleving' bedacht. Dat waren vooral bezuinigingen op zorgkosten. Sindsdien moeten ouderen of mensen met een beperking toch zo lang mogelijk zelfstandig hun problemen oplossen en thuis blijven wonen. Maar het lukt lang niet iedereen om op eigen kracht haar of zijn makken te overwinnen en 'zelfredzaam' te zijn. Derhalve luidt een advies van de Rekenkamer: Houd daar rekening mee, gemeente, en lever deze mensen langdurig zorg.

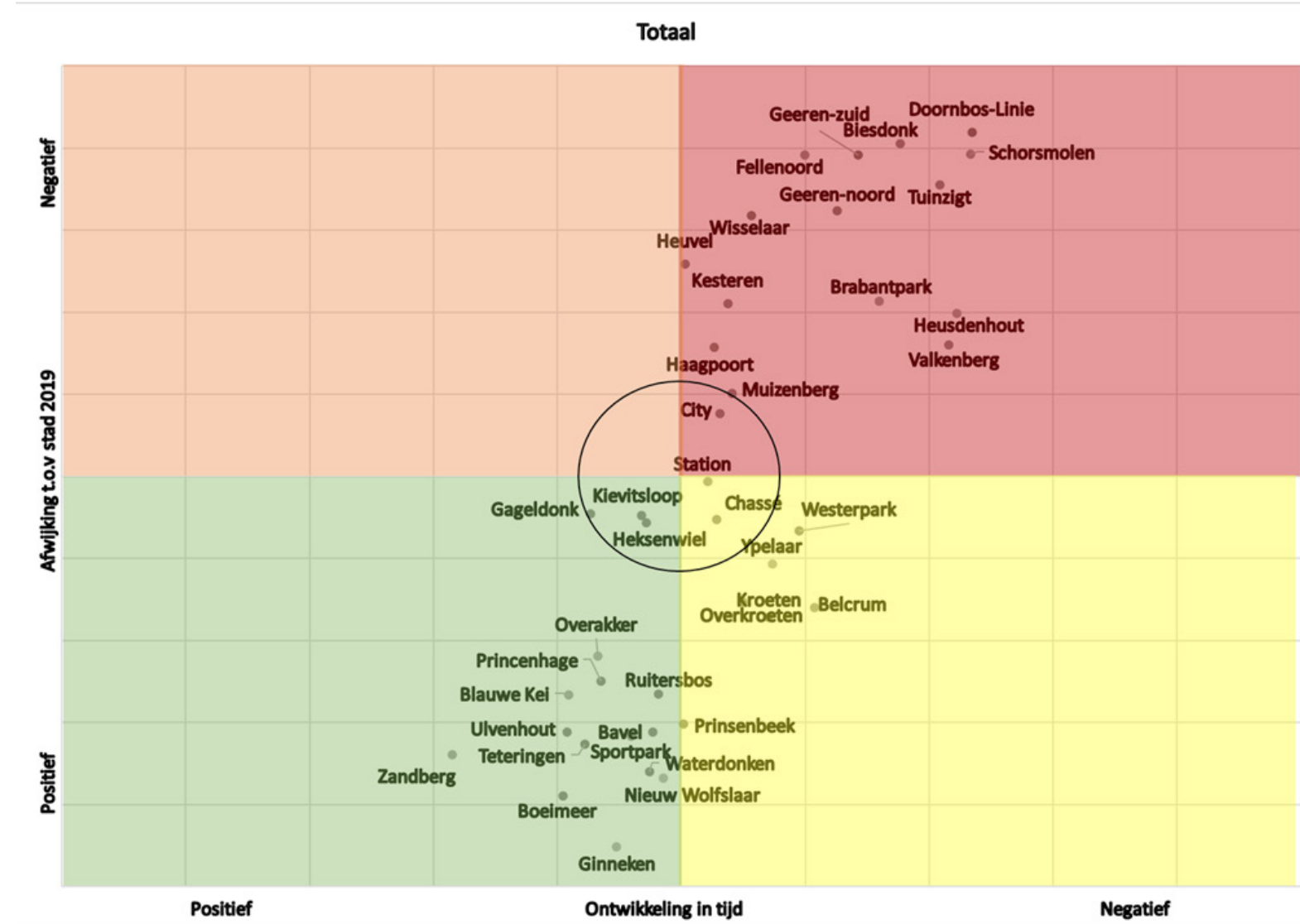

Te veel 'buitenkant' De Rekenkamer van Breda fileert een mislukt beleid dat vooral was gericht op de buitenkant: de wijk, de leefbaarheid in termen van groen en speeltuintjes. Niet of te weinig op de omstandigheden van gezinnen, van mensen. Onderzoeker Jeroen Frissen van CircusVis zei het begin deze maand tijdens een webinar over het project 'Verbeter Breda' (ongeveer) zo: "De kwetsbare wijken van Breda zijn tien jaar lang verwaarloosd. Als de gemeente dat nog tien jaar zo volhoudt, zijn ze echt naar de knoppen." Zijn onderzoek, door het college gevraagd naast het

Rekenkameronderzoek, vormt een bevestiging van het Rekenkamerrapport. Het is dus de hoogste tijd om werk te maken van versteviging van de hulpbronnen van mensen. Daarmee kunnen zij hun positie op de arbeidsmarkt en in de samenleving verbeteren. In Hoge Vucht is veel te doen, net als in enkele andere wijken van de stad, zoals Kesteren, Heuvel, Tuinzigt, Doornbos, Fellenoord en Schorsmolen. Maar hier zijn de grootste achterstanden in te halen.

Aanbevelingen van de Rekenkamer De Rekenkamer doet ook een aantal aanbevelingen. Laat de omstandigheden en behoeften van de mensen in de wijken leidend zijn in plaats van het beleid. Dus, als de gemeente de leefomstandigheden van mensen wil verbeteren, laat ze zich dan baseren op de dikwijls verschillende situaties in wijken. Eén beleid voor de hele stad, in het stadskantoor gemaakt, om de situatie van mensen en de omstandigheden in wijken te verbeteren, werkt niet goed. En organiseer samenhang in de dingen die je als overheid voor de mensen doet, want zij hebben vaak meer dan één probleem te overwinnen. Misschien, misschien wordt de fors gegroeide kloof tussen arm en rijk in Breda dan wat kleiner.

Tweede aanbeveling aan het bestuur luidt: zet in op verbetering van de mogelijkheden van mensen op werk of om maatschappelijk mee te doen, op een betere gezondheid naast de aanpakken van leefbaarheid en veiligheid. Kortom: kijk naar de wijk en lever maatwerk, te beginnen bij de mensen. Derde aanbeveling, hierboven al gemeld: zorg voor blijvende ondersteuning van die mensen voor wie zelfredzaamheid een te grote opgave is. En doe dat ook op een breed terrein: van zorg tot en met ondersteuning naar meedoen of werk. De Haagse Participatiewet heeft ervoor gezorgd dat mensen die nuttig werk deden in de sociale werkvoorziening nu thuis op de bank zitten. De gemeente zou daar iets kunnen betekenen. Tenslotte: realiseer gevarieerde 'woonmilieus' in wijken. Voorkom de eenzijdige samenstelling van buurten, door ook in meer welgestelde wijken goedkope huurwoningen te bouwen (of te houden) en de ruimte in de toewijzingsregels beter te benutten. En zorg, bij plaatsing van kwetsbare bewoners in wijken, voor voldoende en blijvende ondersteuning en begeleiding.

De Bredase Rekenkamer heeft alle wijken van de stad beoordeeld op aspecten van 'meedoen', leefbaarheid, woonklimaat, veiligheid, openbare ruimte en zorg en welzijn.

De scores zijn gecombineerd en leiden tot bijgaand schema. Je ziet vier blokken: Er zijn wijken die het bovengemiddeld goed doen (de twee onderste blokken) en die ook of vooruit zijn gegaan (linksonder) of wat achteruit zijn gegaan (rechtsonder).

En er zijn de wijken die beneden gemiddeld scoren en er op zijn vooruit gegaan (linksboven) of erop achteruit zijn gegaan (rechtsboven, het rode blok).

Stadsbestuur: wij konden er niet veel aan doen....

Samengevat luiden de aanbevelingen van de Rekenkamer: stad, zorg beter voor die inwoners die zichzelf minder goed kunnen redden. Wees menselijk, en wees ook - voor langere tijd - een betrouwbare steun voor die mensen. Wie benieuwd was of het stadsbestuur snel zou aanslaan op al deze waarschuwingen en aanbevelingen, wordt teleurgesteld. Het college van B en W, dat regelmatig mocht meekijken met de onderzoekers van de Rekenkamer, voelt zich niet echt verantwoordelijk, zo leert de 'bestuurlijke reactie'. Het wijst vooral naar de Rijksoverheid die kennelijk meer verantwoordelijk is voor het ontstaan van grote verschillen tussen groepen mensen in de Nederlandse, en in de Bredase samenleving. Die geeft te weinig geld voor sociaal beleid en heeft de woningbouwcorporaties het werken lastig gemaakt (met forse heffingen en beperkingen van hun investeringsbeleid).

Bovendien, schrijven burgemeester en wethouders aan de Rekenkamer: wij hadden niet echt beleid gericht op voorkomen van tweedeling. Het college erkent dat wat er aan beleid dan wel was de groei van een kloof niet heeft kunnen verminderen. En, zeggen B en W: dit soort dingen zie je in veel meer steden. Het college meent dat er veel goede dingen gebeuren in Breda, maar het ziet ook 'dat het niet genoeg is'. Het stadsbestuur wil eerst aan de

slag met Verbeter Breda voordat het wil ingaan op de aanbevelingen van de Rekenkamer.

Prettig wonen in Hoge Vucht, maar ook stapels problemen

In de Hoge Vucht wonen heel veel mensen heel prettig. Die hebben fijne huizen, met een lekkere tuin, of een aangenaam appartement. In dezelfde wijk worstelen ook heel wat buurtbewoners elke dag met soms een stapel problemen.

Uit enquêtes onder buurtbewoners blijkt dat ze vinden dat het slecht gesteld is met de veiligheid in hun buurten, dat hun buurt erop achteruit is gegaan en dat ze de ondersteuning door de gemeente op een aantal vlakken als ondermaats beschouwen. De Rekenkamer analyseerde enkele belangrijke trends. Gedurende jaren heeft de gemeente ook heel wat huishoudens met problemen in deze (en nog enkele andere) wijken 'gepropt'. Onvermijdelijk, want in dit deel van de stad staan nu eenmaal de meeste sociale huurwoningen. De woningcorporaties hebben de risico's hiervan voor de draagkracht van de meer kwetsbare wijken jaren terug al aangekaart, maar krijgen daarop weinig gehoor.

De vier wijken van Hoge Vucht vormen de 'top-vier' van Bredase wijken met de hoogste aandelen inwoners met een migratie-achtergrond. Gemiddeld gaat het om ongeveer de helft. Vier op de vijf van deze nieuwe Nederlanders heeft een niet-westerse

migratie-achtergrond. Deze groepen hebben het in het dagelijks bestaan lastiger, vinden nog altijd weinig aansluiting bij de Nederlandse samenleving en kennen ook uitwassen in criminaliteit.

Voornemens bouw huurwoningen niet gehaald

Wie naar de Bredase wijken en dorpen kijkt ziet in heel wat meer welvarende wijken, waar al veel koopwoningen staan, dat aantal alleen maar groeien. Huurwoningen, laat staan sociale huur, komen er niet of nauwelijks bij, vooral in die wijken niet. Sterker: het beetje sociale huur in 'Breda-Zuid' slinkt verder. Zo blijft de scheiding van groepen mensen in Breda met verschillende financiële mogelijkheden, bestaan. Ook in wijken met veel sociale huur neemt hun aantal af. Kortom: voor mensen met een smalle portemonnee wordt zelfstandig wonen in Breda steeds lastiger. Terwijl de gemeente ontwikkelaars in bestemmingsplannen kan aangeven, zelfs kan afdwingen dat die ook sociale huur moeten bouwen, gebeurt dat te weinig.

Gezondheid In kwetsbare wijken met veel goedkope huurwoningen wonen betrekkelijk veel mensen met een lage opleiding. Die lage opleiding leidt in veel gevallen tot een lager betaalde baan of helemaal geen baan. Nogal wat mensen in de wijk komen zeker in deze tijd van Corona helemaal moeilijk aan een baan, laat staan een vaste baan. Een lage opleiding en een laag inkomen betekenen vaak ook: moeite hebben met de ingewikkelde samenleving en leefgewoonten ontwikkelen die de mens niet meteen gezonder maken. Nogal wat van deze buurtbewoners hebben ook niet veel of geen kennissen die hen een beetje vooruit kunnen helpen. Hoge Vucht telt zo betrekkelijk veel mensen met, zo noemen de deskundigen dat, een 'lage sociaaleconomische status', een beperking of gezondheidsklachten.

Geldproblemen, door een beperking, werkloosheid of echtscheiding, komen in dit deel van de stad dan ook vaker voor dan gemiddeld. De Rekenkamer meldt dat in dit deel van de stad inkomens laag zijn en vaak sprake is van schulden. Zes op de tien mensen in Geeren-Zuid en Geeren-Noord heeft zo een zwakke 'economische' positie. Het gemiddelde inkomen per inwoner is hier ook aanzienlijk (ongeveer € 10.000) lager dan gemiddeld in de stad. We hebben het over ca € 18.000 gemiddeld tegenover € 27.500. Hoge Vucht telt ook betrekkelijk veel één-oudergezinnen. Ook dat gegeven houdt verband met de aanwezigheid van goedkope huisvesting. Andere vraagstukken die spelen zijn onder meer eenzaamheid, opvoedvraagstukken, verslaving, of ook veel last van de omgeving.

Opgegroeid in Breda Noord

We laten regelmatig iemand aan het woord die hier al lang woont en daarover wil vertellen, deze keer vertelt Piet hoe zijn leven hier is. Piet is nu 69 jaar, hij is op zijn tiende jaar vanuit Rotterdam naar Doornbos verhuisd, dit omdat zijn vader werk kreeg bij de Hispano Suiza fabriek.

Hoewel hij zegt weinig herinneringen aan die stad te hebben hoor je zodra hij zijn mond open doet een echte Rotterdammer praten, maar wel met een Bredaas randje "ik gaat dat doen" zegt hij altijd. Hij vertelt dat hij in Doornbos een fijne jeugd heeft gehad, als stadse jongen zomaar ineens tussen de koeien, dat was een hele overgang. Het was – en is nog steeds – een rustige buurt, waar het fijn wonen is. Om die reden is Piet ook in Doornbos blijven wonen. Eerst bij zijn ouders en later met zijn gezin.

Na de lagere school heeft Piet de tuinbouwschool gedaan richting sierteelt, maar daar was weinig werk in te vinden. Op zijn 16^e jaar is hij gaan werken bij de Drie Hoefijzers, de brouwerij dus, als bijrijder op de vrachtwagen, hier heeft hij een paar jaar gewerkt. Daarna is hij in Rotterdam gaan werken bij Wilton-Feijenoord. Iedere dag op en neer met de trein want hij had als jongen van 18 natuurlijk geen auto. Dit heeft hij ook twee jaar gedaan. Later kon hij een autootje kopen voor tweehonderd gulden. Als je bij het stoplicht moest stoppen sloeg hij af, je moest hem iedere keer aanduwen.

In 1971 kon hij bij de ENKA beginnen. Daar was een paar jaar later de beroemd geworden staking, dat heeft Piet allemaal meegemaakt. Na de sluiting van de ENKA ging hij naar de Van Melle fabriek om vervolgens over te stappen naar de Pietermann chocolade fabriek.

Toen deze fabriek definitief sloot – Piet was inmiddels 57 – startte hij bij een bedrijf in Zwiindrecht waar ze grondstoffen maken voor grote bakkerijen. Al met al heeft hij altijd werk kunnen vinden, - "ik ben niet van gisteren hoor!" zegt hij iedere keer.

Toen de kinderen het huis uit zijn gegaan werd het huis te groot en is hij met zijn vrouw naar een flat in de Geeren verhuisd. Hier wonen ze inmiddels 16 jaar. Vanuit de flat kijken ze uit op de rotonde bij winkelcentrum Moerwijk. Piet vertelt tijdens het gesprek een paar keer dat hij een groot verschil merkt tussen deze twee buurten; hij vindt ook dat het in die 16 jaar wel achteruit is gegaan. 's Avonds zien ze veel gekke dingen bij de rotonde. Dat is in Doornbos niet zo zegt hij.

De tuinbouw heeft hij altijd als hobby gehouden, want hij is een hartstochtelijke tuinier. In zijn vrije tijd is hij vaak bij zijn volkstuintje te vinden, daar heeft hij veel plezier in. Hij helpt graag andere mensen die pas beginnen met tuinieren.

Tijdens het gesprek komen er twee van zijn kleinkinderen binnenlopen, ze komen regelmatig op bezoek en als zijn kleindochter 's winters heel vroeg of laat naar haar stage moet dan brengt opa Piet haar graag weg.

Zo al met al is er in 59 jaar veel gebeurd en we hopen dat Piet en zijn vrouw hier nog lang mogen wonen en van hun oude dag kunnen genieten.

BUURTREPORTERS VOOR DE KOERS GEVRAAGD

De Koersredactie is op zoek naar een buurtreporter in jouw buurt. Heb jij interesse en oog voor buurt evenementen, leuke verhalen schrijven, een interviewtje houden met een markante bewoner of zo maar iemand. Elk idee is welkom.

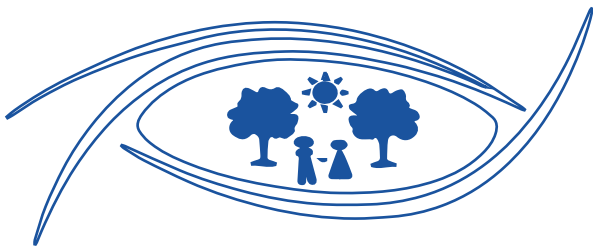
meld je dan nu aan via:
wijkavontuurhoge vucht@gmail.com

Momenteel zijn we met 4 reporters en zij komen 1x per maand op een avond bij elkaar om de kopijinhoud vast te stellen, de taken verdelen.

Meestal heb je dan nog 2 weken om een artikel aan te leveren aan de redactie. Foto's zijn altijd welkom. Foto's kunnen ook op verzoek door een van onze fotografen gemaakt worden.

Het streven is om opzet en inhoud van de krant samen te doen.

Meld je aan om het ontwerpprogramma voor deze krant te leren.

RECEPT VOOR KINDEREN DE APPELPANNENKOEK

We zitten nu in de lente en zoeken meestal naar een recept wat snel te maken is maar ook lekker. Mijn oog viel op het recept van de 'appelpannenkoek', lekker voor de kinderen en snel gemaakt.

Ingrediënten voor 4 grote pannenkoeken:

- 200 gram zelfrijzend bakmeel, gezeefd
- snuffje zout
- 4 deciliter melk.
- 2 eieren.
- schepje suiker.
- 2 zoetzure appels.
- boter om in te bakken.

Bereidingswijze:

Klop meel, zout, eieren en suiker tot een glad beslag. Schil de appels en verwijder met een appelboor het klokhuis. Snijd de appels in dunne plakken. Smelt een klontje boter in een koekenpan en schep er net zoveel beslag in dat de bodem royaal bedekt is. Druk er de appelplakjes in en schep er nog een beetje beslag overheen. Bak de pannenkoek op een matige warmtebron tot de bovenkant is opgedroogd. Keer de pannenkoek en bak de andere kant goudbruin. Serveer de pannenkoeken met suiker, jam of stroop.

Smakelijk!

REPAIR CAFÉS IN BREDA

De locatie Tuinzigt (Rozenkranskerk, Meidoornlaan) is gestopt. Op de 1e zaterdag van de maand is er dus alleen Repair Café in de Haagse Beemden.

Tijden, adressen en contactgegevens

1e zaterdag van de maand
12:00-16:00u
Locatie Haagse Beemden
Centrum Heksenwiel
Heksenwiellaan 2

Contact coördinator: hb.repaircafe@gmail.com.

2e zaterdag van de maand:
geen Repair Café.

3e zaterdag van de maand
12:00-16:00 uur
Locatie Linie
Buurtsalon, Edisonplein 3

Contact coördinator: info@buurtsalon.com

4e zaterdag van de maand 12:00-16:00 uur
(NB: dit is niet altijd de laatste zaterdag!)
Locatie Princenhage
De Dobbelsteen, Doelen 36

Contact coördinator: henk.oomen1948@hotmail.com
rcdobbelsteen@gmail.com

Stichting Innovatief Hoge-Vucht zoekt begeleiders voor haar klussendienst.

Vind je het leuk om vrijwilligers en stagiaires te begeleiden on the job? Vind je het een uitdaging om je kennis en ervaring te delen? Dan ben jij de juiste persoon op de juiste plaats. Innovatief Hoge Vucht is op zoek naar begeleiders in de klussendienst. Klussen worden gedaan bij bewoners in de wijk Hoge Vucht. De klussen omvatten tuinonderhoud, schilderwerk, laminaat leggen enz.

Kijk voor meer informatie op de website: www.innovatiefhogevucht.nl
Heb je interesse neem contact op voor een vrijblijvend gesprek.
Interesse, bel IHV 076-3031143 of 06-27260000
U kunt ook mailen: ihv.breda@gmail.com
Adres: Meerhoutstraat 2Bis 4826EN Breda

Stichting Wijkavontuur Hoge Vucht zoekt vrijwilligers

Vrijwilligers die de wijkkrant Koers willen rondbrengen tegen een vergoeding van 5 euro/cent per krant.

Interesse, bel 076-3031143 of 06-27260000
U kunt ook mailen: wijkavontuurhogevucht@gmail.com
Adres: Meerhoutstraat 2Bis 4826EN Breda

